

tega krivo? Gotovo nič drugega, kakor slepa navada in napčni okus. — Bil sem učitelj v k — šoli, kjer je enkrat 7 let stara pridna deklica ven in ven ihtela in skorej glasno jokala. Ko jo vprašam, kaj ji je, mi pové, da ji je mati ravnokar že tretjič ušesa prebodla, in ker se je branila, je bila še po verhu hudo tepena; pri tej prigodbi sem sicer deklico tolažil, da ji bo kmali boljše, sam pa sem si mislil: ko bi nam kdo tako prigodbo pripovedoval od kake divje matere s Hajti, bi se nam gotovo vbogi otrok v serce smilil. Več od te neusmiljene neumnosti govoriti bi bilo toliko, kakor vodo v Savo nositi. Le toliko rečem, da gotovo, ako bi kdo iz med nas čez 100 ali 200 let prišel nazaj na svet s prebodenimi ušesi, derli bi za njim, kakor dandanes za divjim možem, ki ga vodijo in kažejo za denar po svetu. Naj bi učitelji, posebno pa duhovni gospodje, kolikor bi mogli, z modro besedo odpravljali prebodene ušesa.

Jakovlav.

Novice.

Iz Štajarskega. V šolskem letu 1862. je bilo tukaj v 547 duhovnijah 22 glavnih šol (iz med teh 4 z nižj. realkami), 543 ustanovljenih malih šol in 127 ne prav ustanovljenih šol. Po jeziku je bilo 468 nemških, 41 slovenskih in 183 slovensko-nemških šol. S temi šolami je bilo združenih 56 obertnijskih šol za dekleta, 2 šoli za rokodelske učence in 608 nedeljskih šol. Za vsakdanjsko šolo ugodnih otrok je bilo 112.110, v šolo jih je hodilo 97.378. Za nedeljsko šolo ugodne mladosti je bilo 38.515; v šolo pa jih je hodilo 33.245. Okrajnih šolskih oglednikov je bilo 66, domačih šolskih prednikov 544, svetnih šolskih oglednikov pa 588. Učiteljev je bilo 706, poudčiteljev 286, deklških učenic 65, podučenic 15, obertnijskih učenic 80, svetnih učiteljskih pripravnikov 63.

„Sch. B.“

Iz K — a. Ker vidim, da „Tovarš“ rad odpira učiteljem svoje predalčke in tudi rad svetuje, če ga kdo kaj vpraša, vem, da bo tudi meni kaj odgovoril. — Naša fara je zelo raztresena, tako, da so nekatere vasi po uri in še celó po dve uri od šole. Ravno v teh vaseh pa je mnogo za šolo ugodnih otrok, ki žalibog, brez šolskega nauka rastejo; le malo jih hodi v tukajšnjo šolo. Nekteri mislijo, da jih zavoljo tolike daljave nikakor ne moremo siliti v šolo; jaz pa menim, če eni lahko hodijo v šolo, bi tudi drugi iz ravno teh krajev — vsaj dvakrat na teden, če ne vsaki dan — lahko hodili. *) Nekteri tudi mislijo, da posebno dekletam ni treba vseh šolskih naukov.**) Drugo, kar mi teži, so slabi dohodki. Če hočem kake goldinarčke

*) Otroci se morajo, kolikor mogoče, vsi vdeleževati šolskega nauka. Tako zapoveduje tudi postava. §. 207. v „Oesterr. Volkasch.“ pravi: „Der Schulsprengel fällt in der Regel mit dem Pfarrsprengel zusammen, und alle zur Kirche eingepfarrten Ortschaften, Hausnummern sind in der Regel auch zur Pfarrschule eingeschult“ i. t. d.

**) To je zelo kriva misel. Ravno ženskemu spolu je posebno odmerjena imenitna dolžnost domače izreje.

Vreda.

nabrati, moram iti od hiše do hiše; če pa doma čakam, da bi mi ljudje na dom hodili plačevat, pa gotovo moram dovolj dolgo čakati. Tako je; pa še vedno se kaže, da bo ostalo pri starem, če se nas ne bo usmilil prihodnji deželni zbor. L.

Iz Ljubljane. Iz več krajev na deželi se sliši, da je preteč. mesec mogla šola prejenjevati zavoljo prehudega mraza. Tudi tukaj je mraz terl učence posebno bolj uboge, ki so slabo oblečeni. Toda zdaj, hvala Bogu, je že bolje; le nadležni kašelj se nam hoče vrvati v šole. Konec prve polovice šolskega leta se že bliža, tedaj imajo učitelji in učenci dovolj dela, da bi ga dobro izveršili.

— 21. pret. m. je prišel iz Amerike v Ljubljano preč. gosp. Franc Pirc, misijonar, ki nam je nekdanj spisal za naše šole toliko važnega „Kranjskega vertnarja“. Verli starček, akoravno je že 78 let star, bo šel konec tega mesca vendar še zopet nazaj v Ameriko.

Prememba v učiteljskem stanu.

V ljubljanski škofii. G. Andrej Turk, učitelj v Šentvidu pri Stičini, je imenovan zgledni učitelj.

Otroška molitvica.

(Iz II. Berila, str. 1.)

Fr. Sr. Adamič.

Andantino religioso.

Bla - go - slo - vi o - če več - ni, de - lo

mo - je prid - no - sti! K tvo - ji sla - vi, mo - ji

sre - či naj o - bra - čam svo - je dni!

*) ali pa tako:

de - lo mo - je prid - no - sti.

Odgovorni vrednik:
Andrej Praprotnik.

Natiskar in založnik:
Jož. Rudolf Milic.